द्रोणपर्व

25 | O5 | 35 | 55 | 65 |

म.भा.दी.

122 122 122

मपस्यती ॥ ५७॥ द्रोपदीचेबदुःखातैतेचबक्यामिकित्वहं॥ बज्जसारमयंनूनंहद्यंयन्यास्यति॥ ५८॥ सहस्रधावपंद्रबाहद स्वस्यिवासुदेवस्यममपुत्रेऽस्रिपन्शरान्॥योमांनित्यमदीनालाप्रत्युद्गम्याभिनंद्ति॥५४॥उपयांतंरिपूॡत्वासोधमांकिनपस्यति॥नूनंसपातितःशेतेषर ण्यांरुषिरोहितः॥ ५५॥ शोभयन्मेदिनीगात्रेरादित्यइवपातितः॥ सुभद्राम्नुशोचामियापुत्रमपलायिनं॥५६॥ रणविनिहितंश्रुलाशोकात्तांबिनिह्यति॥ मुभड़ावस्यतिकिमामभिमन्य

शान्रणहत्वाराजपुत्रान्महाबलान्॥ वीरेराकांक्षितंचत्युंसंप्रामोभिमुखंरणे॥ ७१॥ माशुचःपुरषव्याघपुवेरेषसनातनः॥ धर्मेरुद्धिःरुतोधर्मेःसित्रियाणार णेक्षयः॥ ७२॥ इमेतेश्रातरःसवैद्यानाभरतसत्तम॥ लिषिशोकसमाविष्टेनुपाश्चमुद्धद्क्तव ॥ ७३॥ एतांश्ववचसासामाभाष्यास्यमानद्॥ विदितंबेदि क्षित्रफलंपापस्यकर्मणः॥६२॥ अध्मौहिरुतस्तिबःक्यंस्याद्फलक्षिरं॥इतितान्परिभाषन्वैवैस्यापुचोमहामतिः॥६३॥ अपायाच्छक्षमुत्त्त्रन्यकोपदुःस ॥ विशेषेष्येषांयुद्धेनजीविका॥ ६७॥ एषावैयुध्यमानानांशूराणामनिवर्तिनां ॥ विहितासर्वशास्त्रौगंतिमतिनतांवर॥ ६८ ॥ ध्रवंहियुद्धेमरणंशूराणाम तः आतुमिन्छाम्यहतया॥ ७६॥ सनागस्यंदनह्यान्द्रस्यध्वंनिहतान्मया॥ संघामेसानुबंधांस्तान्मपुत्रस्यवेरिणः॥ ७७॥ । ६०॥ किमोद्धमधम्जाःपांडवंद्रस्यतांबलं॥ किंतयोविष्रियंकत्वाकेश्वाज्नयोम्धेषे ॥ ६१॥ सिंहवन्तद्यप्रीताःशोककालउपस्थिते॥ आगमिष्यतिबः समन्वितः॥किमथमेतन्नास्यातंत्वयाकृष्णरणेमम॥६४॥अघासंतानहंकूरांस्तदास्वांन्महारथान्॥ संजयउवाच पुत्रशोकार्दितंपार्थयायंतंसाश्च लोचनं ॥६५५॥ निगुद्धवासुदेवस्तंपुत्राधिभिरभिष्ठतं॥ मैवमित्यत्रवीत्रुणस्तीव्रशोकसमन्तितं॥६६ ॥ सर्वेषामेषवैपंथाःशूराणामनिवर्तिनां ॥ स्रित्रिया निवर्तिनां॥ गतःपुण्यरुतांस्रोकानभिमन्युनेसंश्यः॥ ६९॥ एतच्सवंबीश्षांकांसितंभरतषंभ॥ संघामेभिमुखोक्त्यंपाद्रातमानद्॥ ७०॥ सचवी न्व्यंतेनशोकंकतुमहस्ति॥ ७८॥ एवमाश्वासितःपार्थःक**ष्णेनाद्भतकर्मणा॥ ततोबवीत्तदाश्रात्न्सं**वास्यायःसगद्भदान्॥ ७५॥ सदीर्घवाहः घथ्वंसोदीर्घराजी तीशोककशिता ॥ हमानायात्तराष्ट्राणांसिहनादामयाश्रतः ॥ ५९ ॥ युयुसुश्रापिकणानश्रुतावीरानुपालभन् ॥ अशुक्रवताबीभिसुबालहत्वामहारयाः॥ कथंचवः कृतास्राणां सवैषांश्रस्रपाणिनां ॥ सोभद्रोनिधनंगन्डोह्रिजणापिसमागतः ॥ ७८॥ ब्लाचनः॥आभिमन्यय्याट

Digitized by Google